

Euroopan alueiden komitean lausunto aiheesta ”Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun direktiivin 2009/73/EY muuttamisesta”

(2018/C 361/09)

Esittelijä: Mauro D’Attis (IT, EPP), Roccafortitan (Messina) kunnanhallituksen jäsen

Viiteasiakirja: Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun direktiivin 2009/73/EY muuttamisesta

COM(2017) 660 final

I. MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

Johdanto-osan 3 kappale

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>Tällä direktiivillä pyritään puuttamaan maakaasun sisämarkkinoiden toteuttamisen jäljellä oleviin esteisiin, jotka johtuvat siitä, ettei unionin markkinasääntöjä sovelleta kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin kaasuputkiin. Tällä direktiivillä tehtävillä muutoksilla varmistetaan, että kahta tai useampaa jäsenvaltiota yhdistäviin kaasunsiirtoputkistoihin sovellettavia sääntöjä sovelletaan myös kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin kaasuputkiin unionin alueella. Näin luodaan yhdenmukainen oikeudellinen kehys unionin alueella, mutta vältetään kilpailun vääristyminen energian sisämarkkinoilla unionissa. Muutokset lisäävät myös läpinäkyvyyttä ja tarjoavat oikeudellista varmuutta sovellettavan oikeusjärjestelmän suhteen markkinaosapuolille, etenkin kaasuinfrastruktuuriin investoijille ja verkon käyttäjille.</p>	<p>Tällä direktiivillä pyritään puuttamaan maakaasun sisämarkkinoiden toteuttamisen jäljellä oleviin mahdollisiin esteisiin, jotka johtuvat siitä, ettei unionin markkinasääntöjä sovelleta kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin kaasuputkiin. Tällä direktiivillä tehtävillä muutoksilla varmistetaan, että kahta tai useampaa jäsenvaltiota yhdistäviin kaasunsiirtoputkiin sovellettavia sääntöjä sovelletaan myös kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin kaasuputkiin unionin alueella, jäsenvaltioiden aluevedet ja talousvyöhykkeet mukaan luettuina. Näin luodaan yhdenmukainen oikeudellinen kehys unionin alueella, mutta vältetään kilpailun vääristyminen energian sisämarkkinoilla unionissa. Muutokset lisäävät myös läpinäkyvyyttä ja tarjoavat oikeudellista varmuutta sovellettavan oikeusjärjestelmän suhteen markkinaosapuolille, etenkin kaasuinfrastruktuuriin investoijille ja verkon käyttäjille.</p>

Perustelu

Alueiden komitea katsoo, että kun otetaan huomioon tarpeellisuus-, suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteet ja kaasun toimitusvarmuutta koskeva EU:n yleinen tavoite, kolmannen direktiivin säännösten laajentamista ei tulisi rajoittaa vain ehdottomasti välttämättöminä pidettyihin tapauksiin.

Muutosehdotus 2

Johdanto-osan 4 kappale

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>Jotta voitaisiin ottaa huomioon se, ettei unionissa ole aikaisemmin ollut kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin kaasuputkiin sovellettavia erityisiä sääntöjä, jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää poikkeuksia direktiivin 2009/73/EY joidenkin säännösten soveltamisesta tällaisille putkille, jotka ovat valmiita direktiivin voimaantulopäivänä. Muiden eriyttämismallien kuin omistuksen eriyttämisen soveltamisajankohtaa olisi mukautettava kolmansista maista tulevien ja niihin menevien kaasuputkien osalta.</p>	<p>Jotta voitaisiin ottaa huomioon se, ettei unionissa ole aikaisemmin ollut kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin kaasuputkiin sovellettavia erityisiä sääntöjä, jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää poikkeuksia direktiivin 2009/73/EY joidenkin säännösten soveltamisesta tällaisille putkille, jotka ovat valmiita direktiivin voimaantulopäivänä. Poikkeuksille on saatava komission hyväksyntä. Muiden eriyttämismallien kuin omistuksen eriyttämisen soveltamisajankohtaa olisi mukautettava kolmansista maista tulevien ja niihin menevien kaasuputkien osalta.</p>

Perustelu

Itsestään selvä.

Muutosehdotus 3

1 artikla

Kohta 1

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>1) Korvataan 2 artiklan 17 alakohta seuraavasti:</p> <p>”17) ’yhdyspotkella’ siirtoputkea, joka ylittää jäsenvaltioiden välisen tai jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisen rajan tai kulkee sen poikki, unionin lainkäyttöalueen rajaan saakka”</p>	<p>1) Korvataan 2 artiklan 17 alakohta seuraavasti:</p> <p>”17) ’yhdyspotkella’ siirtoputkea, joka ylittää jäsenvaltioiden välisen rajan tai – ainoastaan siellä, missä sellaisen nykyisen infrastruktuurin kiinteä tekninen päivittäiskapasiteetti, joka yhdistää Euroopan unionin kolmanteen maahan, josta asianomainen infrastruktuuri (valmistunut tämän direktiivin hyväksymisajankohdan jälkeen) viraston sertifiointiin mukaan on lähtöisin, ylittää jo (tai yhdessä asianomaisen uuden infrastruktuurin kanssa) 40 prosenttia Euroopan unionin tai asetuksen (EU) 2017/1938 liitteessä I määritellyn asianomaisen riskiryhmän kolmansiin maihin yhdistävän, viraston sertifiointiin mukaisen infrastruktuurin kiinteästä teknisestä kokonaispäivittäiskapasiteetista (mukaan luetuina Euroopan unionissa sijaitsevat LNG-terminaalit) – jäsenvaltioiden ja kolmannen maan välisen rajan tai kulkee sen poikki;”</p>

Perustelu

Kuten johdanto-osan 3 kappaleeseen tehdyn muutosehdotuksen perustelu. Unionin tuomioistuimen vahvistaman komission käytännön mukaisesti sovelletaan yleensä 40 prosentin kynnysarvoa, jotta voidaan saavuttaa määräävä asema (tämä oletamus on kumottavissa). Tällaisella lähestymistavalla noudatetaan myös paremmin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 194 artiklan 2 kohtaa ja 3 artiklan 2 kohtaa, sillä Euroopan komissiolla ja jäsenvaltioilla on energia-alalla erilaiset toimivaltuudet. Lisäksi näin otetaan huomioon toissijaisuusperiaate. Asetuksen (EU) 2017/1938 liitteessä I määritellyt riskiryhmät ovat keskeisellä sijalla järjestelmässä, jonka avulla pyritään turvaamaan kaasun toimitusvarmuus EU:ssa, sillä ryhmät on määritelty, jotta voidaan torjua merkittäviä rajatylittäviä riskejä. Nord Stream -hanke voi vaikuttaa erityisesti kahteen riskiryhmään (Ukraina ja Valko-Venäjä).

Muutosehdotus 4

1 artikla

Kohta 4

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>4) Muutetaan 36 artikla seuraavasti: a) Lisätään 3 kohtaan toinen virke seuraavasti: "Kun kyseessä oleva infrastruktuuri kuuluu jonkin jäsenvaltion ja yhden tai useamman kolmannen maan lainkäyttövaltaan, kansallisen sääntelyviranomaisen on ennen päätöksen tekemistä kuultava kolmansien maiden asianomaisia viranomaisia." b) Lisätään 4 kohdan toiseen alakohtaan toinen virke seuraavasti: "Kun kyseessä oleva infrastruktuuri kuuluu myös yhden tai useamman kolmannen maan lainkäyttövaltaan, jäsenvaltioiden kansallisten sääntelyviranomaisten on ennen päätöksen tekemistä kuultava kolmansien maiden asianomaisia viranomaisia varmistaakseen kyseessä olevan infrastruktuurin osalta, että tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan johdonmukaisesti unionin lainkäyttöalueen rajaan saakka."</p>	<p>4) Muutetaan 36 artikla seuraavasti: a) Korvataan kohdan 1 a alakohta seuraavasti: "sijoituksen on lisättävä kilpailua kaasuntoimitusten alalla ja parannettava toimitusvarmuutta ja otettava huomioon kolmansista maista tulevan ja niihin menevän infrastruktuurin yhteydessä myös asianomaisen tarjonnan rakenne ja pääsy vienti- ja tuontiputkiin tällaisissa kolmansissa maissa; b) Lisätään 3 kohtaan toinen virke seuraavasti: "Kun kyseessä oleva infrastruktuuri kuuluu jonkin jäsenvaltion ja yhden tai useamman kolmannen maan lainkäyttövaltaan, kansallisen sääntelyviranomaisen on ennen päätöksen tekemistä kuultava kolmansien maiden asianomaisia viranomaisia." c) Lisätään 4 kohdan toiseen alakohtaan toinen virke seuraavasti: "Kun kyseessä oleva infrastruktuuri kuuluu myös yhden tai useamman kolmannen maan lainkäyttövaltaan, jäsenvaltioiden kansallisten sääntelyviranomaisten on ennen päätöksen tekemistä kuultava kolmansien maiden asianomaisia viranomaisia varmistaakseen kyseessä olevan infrastruktuurin osalta, että tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan johdonmukaisesti unionin lainkäyttöalueen rajaan saakka."</p>

Perustelu

Tämän muutosehdotuksen tarkoituksena on, että mahdollisen poikkeuksen myöntämistä arvioitaessa voidaan ottaa paremmin ja tarkemmin huomioon myös sellaisia tekijöitä (hyödyke, kapasiteetti) ulkomailla, joilla on merkitystä arvioitaessa 36 artiklan mukaisesti vienti- ja tuonti-infrastruktuuria, eli mahdollista määräävää asemaa toimituksessa tai kuljetuksessa.

Muutosehdotus 5

1 artikla

Kohta 7

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>7) Lisätään 49 artiklaan 9 kohta seuraavasti: ”Sellaisten kolmansista maista tulevien ja niihin menevien kaasuputkien osalta, jotka ovat valmistuneet ennen [tämän direktiivin voimaantulopäivä], jäsenvaltiot voivat päättää poiketa 9, 10, 11 ja 32 artiklasta ja 41 artiklan 6, 8 ja 10 kohdasta unionin lainkäyttöalueen rajan ja ensimmäisen yhteenliitännätpisteen välillä sijaitseissa tällaisten putkien osissa sillä edellytyksellä, ettei poikkeus haittaa kilpailua, maakaasun sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa tai toimitusvarmuutta unionissa. Poikkeuksen on oltava kestoltaan rajattu, ja siihen voidaan soveltaa ehtoja, jotka edesauttavat edellä mainittujen edellytysten täyttämistä. Jos kyseessä oleva kaasuputki sijaitsee useamman kuin yhden jäsenvaltion lainkäyttöalueella, putkea koskevasta poikkeuksesta päättää se jäsenvaltio, jonka lainkäyttöalueella ensimmäinen yhteenliitännätpiste sijaitsee. Jäsenvaltioiden on julkaistava tämän kohdan mukaista poikkeusta koskeva päätös viimeistään vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.”</p>	<p>7) Lisätään 49 artiklaan 9 kohta seuraavasti: ”Sellaisten kolmansista maista tulevien ja niihin menevien kaasuputkien osalta, jotka ovat valmistuneet ennen [tämän direktiivin voimaantulopäivä], jäsenvaltiot voivat päättää poiketa 9, 10, 11 ja 32 artiklasta ja 41 artiklan 6, 8 ja 10 kohdasta unionin lainkäyttöalueen rajan ja ensimmäisen yhteenliitännätpisteen välillä sijaitseissa tällaisten putkien osissa sillä edellytyksellä, ettei poikkeus haittaa kilpailua, maakaasun sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa tai toimitusvarmuutta unionissa. Poikkeuksen on oltava kestoltaan rajattu, ja sen soveltamisen on päätyttävä viimeistään ...kuuta ... [kolme vuotta tämän muutosdirektiivin voimaantulon jälkeen]. Siihen sovelletaan ehtoja, jotka edesauttavat edellä mainittujen edellytysten täyttämistä. Jos kyseessä oleva kaasuputki sijaitsee useamman kuin yhden jäsenvaltion lainkäyttöalueella, putkea koskevasta poikkeuksesta päättää se jäsenvaltio, jonka lainkäyttöalueella ensimmäinen yhteenliitännätpiste sijaitsee. Sääntelyviranomaisen on annettava päätös sekä kaikki päätöstä koskevat olennaiset tiedot viipymättä tiedoksi komissiolle. Komissio voi tehdä kahden kuukauden kuluessa tiedoksi antamisesta päätöksen, jossa jäsenvaltiota vaaditaan muuttamaan tai perumaan poikkeusta koskeva päätös. Jäsenvaltioiden on julkaistava tämän kohdan mukaista poikkeusta koskeva päätös viimeistään vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.”</p>

Perustelu

Poikkeuksille on oikeusvarmuussyistä tärkeää asettaa selkeä takaraja.

II. POLIITTISET SUOSITUKSET

EUROOPAN ALUEIDEN KOMITEA

Yleistä

1. palauttaa mieliin, että paikallis- ja alueviranomaiset vastaavat monissa tapauksissa tärkeistä energian toimittamiseen ja jakeluun sekä suunnitteluun ja ympäristönsuojeluun ja energian toimitusvarmuuden parantamiseen liittyvistä tehtävistä ja toimivat kansalaisten, yritysten ja valtiotason viranomaisten yhteystahoina energiahuoltoasioissa.

2. toteaa, että kohtuuhintaisen maakaasun riittävä saatavuus luotettavilta toimittajilta ajanmukaisen, varman ja joustavan tuonti-infrastruktuurin kautta muodostaa paikallis- ja alueyhteisöjen kestäväpohjaisen elintason perustan. Lisäksi kyseessä on keskeisen tärkeä resurssi elinkeinotoiminnalle, jonka avulla osaltaan varmistetaan ihmisille työpaikat ja ihmisarvoinen elämä. Euroopan unioni on myös unionin toimintapolitiikoissa asetetuissa tavoitteissa sitoutunut vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosenttia alle vuoden 1990 tason vuoteen 2050 mennessä ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Energia-alan etenemissuunnitelma 2050 (COM(2011) 885 final).

3. muistuttaa, että EU:hun tuodun maakaasun tarpeen odotetaan kasvavan edelleen tulevina vuosina, sillä yhtäältä maakaasun sisäinen kysyntä oletettavasti nousee ja toisaalta maakaasun tuotanto EU:ssa vähenee. Komitea korostaa, että infrastruktuurihankkeet, joiden toteuduttua yksi ainoa kaasuntoimittaja voi kattaa yli 40 prosenttia EU:n tuontikapasiteetista tai asetuksen (EU) 2017/1938 liitteessä I määritellyn asianomaisen riskiryhmän tuontikapasiteetista, kuten Nord Stream 2, uhkaavat energiaturvallisuutta ja sisämarkkinoiden kehitystä. Riskien lieventämiseksi on huolehdittava siitä, että kaasudirektiivin vaatimuksia noudatetaan kaikilta osin. Tämä koskee erityisesti vaatimuksia kolmannen osapuolen pääsystä verkkoon, eriyttämisestä sekä avoimista, syrjimättömistä ja kustannuksia vastaavista tariffeista.
4. korostaa, että EU:ssa kehitetään parhaillaan maakaasun sisämarkkinoita ja että tähän prosessiin vaikuttavat valinnat, joilla pyritään parantamaan hyödykemarkkinoiden tehokkuutta ja monipuolistamaan kaasulähteitä, sekä tuontikapasiteetin kehittäminen, jotta voidaan alentaa myös EU:n paikallis- ja alueyhteisöissä asuvien ihmisten maakaasusta maksamaa hintaa.
5. toteaa, että maakaasumarkkinoille on tyypillistä hyödykemarkkinoiden ja vastaavien kapasiteetin markkinoiden vahva keskinäinen riippuvuus. Molemmilla markkinoilla vallitsee sama kysyntä, nimittäin kuljettajien (shipper) kysyntä, sillä ne yhdistävät hyödykkeen lähteen (EU:n sisä- tai ulkopuolella olevat esiintymät ja nesteytetyn maakaasun [LNG] nesteyttämisterminaalit) sekä asianomaisen paikallisen kysynnän EU:ssa.
6. vahvistaakin, että uusia säädöksiä (joissa on otettu huomioon markkinoiden ominaispiirteet, jotka liittyvät asianomaisen infrastruktuurin kehittämiseen vapaiden markkinoiden ja yhteisvastuun periaatteeseen nojaavassa ja varmaan, kilpailukykyiseen ja kestäväan – vähähiilinen EU vuoteen 2050 mennessä – energiahuoltoon tähtäävässä EU:n energiaunionissa) on tarkasteltava huolellisesti pitkällä aikavälillä, ei vain tapauskohtaisesti.
7. toteaa, että tämä on sitäkin tarpeellisempaa, kun otetaan huomioon vaikutus investointeihin ja teollisiin aloitteisiin paikallis- ja alueyhteisöissä, joiden kautta kaasuputkistot tulevat kolmansista maista EU:n alueelle.
8. muistuttaa, että ympäristövaikutusten arviointi voi ulottua myös paikallis- ja alueyhteisöihin, vaikka merenalaisiin kaasuputkistoihin sovelletaan tiukkoja EU:n ja kansainvälisen tason säännöksiä, myös Espoon yleissopimusta, ja maakaasuinfrastruktuuriin liittyvät onnettomuudet ovat – muuhun energiainfrastruktuuriin verrattuna – hyvin harvinaisia.

Erityistä

9. toteaa, että EU tarvitsee näin ollen edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi i) kaasua EU:n ulkopuolelta (nykyisiltä toimittajilta ja tulevaisuudessa mahdollisilta toimittajilta, joiden kanssa on edistettävä yhteyttä) ja ii) riippumattomuutta tietyistä tuottajista tai maista. Samalla on muistettava, että unionin on kaikissa lainsäädäntöaloitteissa otettava huomioon nämä molemmat edellytykset.
10. vahvistaa näkemyksensä⁽²⁾, että Euroopan uusissa energiahankkeissa olisi keskityttävä energiansaannin monipuolistamiseen eivätkä ne saisi heikentää kauttakulkumaiden asemaa, mukaan luettuina Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvat maat.
11. panee merkille, että eräät äskettäiset maakaasun tuontiin liittyvät infrastruktuuraloitteet (erityisesti Nord Stream 2), joilla tosin lisätään toimitusreittejä, saattavat kuitenkin olla ongelmallisia toimitusvarmuuden suhteen monissa muissa jäsenvaltioissa ja etenkin monissa paikallis- ja alueyhteisöissä. Komitea painottaa, että tällaiset ongelmat tulisi ratkaista yhteisvastuullisuuden periaatteen ja sisämarkkinaperiaatteiden pohjalta EU- ja aluetasolla sekä riskin arvioinnin periaatteen pohjalta niin toimitusvarmuuden kuin itse laitosten turvallisuudenkin suhteen asiaankuuluvien EU:n säännösten mukaisesti.
12. muistuttaa, että tässä yhteydessä on pelätty erityisesti EU:n ulkopuolisten maakaasutoimittajien määräävän aseman vahvistumista ja siihen liittyviä hintojen vääristymiä sekä uhkaa, jonka Nord Stream 2:n kaltaiset aloitteet voisivat aiheuttaa EU:n ulkopuolisten energialähteiden tarvittavalle monipuolistamiselle.
13. on näin ollen tyytyväinen tässä tarkasteltavaan komission lainsäädäntöaloitteeseen mutta kiinnittää huomiota merkitykseen, joka tarvittavalla vaikutustenarvioinnilla on paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten sopimuksen⁽³⁾ mukaisesti.

⁽²⁾ CIVEX-VI/011.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välinen toimielinten sopimus paremmasta lainsäädännöstä (EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1).

14. tähdentää, että ehdotukseen reagoitaessa on kuitenkin aina otettava huomioon EU:n yleiset intressit ja energiaunionin perustaminen, jotka on edelleen asetettava etusijalle kaikissa jäsenvaltioissa, vaikkakin on – yhteisvastuullisuuden periaatteen ohella – noudatettava myös suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteita, joista viimeksi mainittua yhden jäsenvaltion senaatti pitää tässä tapauksessa uhattuna.

15. panee merkille, että tässä yhteydessä ja ottaen huomioon edellä mainittu kapasiteetin (tuonti-infrastruktuurin) ja hyödykkeen (maakaasun) yhteys, on asetettava etusijalle ratkaisuja, joiden avulla vältetään uusiin tuontirakenteisiin (esimerkiksi Lähi-idästä Kreikkaan kulkeva merenalainen infrastruktuuri, joka voisi edistää toimituslähteiden monipuolistamista Kaakkois-Euroopan valtioiden kannalta) kohdistuvan investointihalukkuuden heikentyminen tai olemassa olevien rakenteiden hallinnan vaikeutuminen, sillä tällä saattaisi olla paradoksaalinen vaikutus siten, että tuontimahdollisuudet vähenevät ja EU riippuvuus nykyisistä toimittajista lisääntyy.

16. toteaa, että edellä mainitun kaltainen lähestymistapa, joka ei estä tekemästä uusia investointeja eikä aiheuta lisätaakkaa nykyisen tuonti-infrastruktuurin hallinnalle, auttaisi vähentämään huolta mahdollisista kielteisistä ja tahattomista markkinoihin ja toimijoihin kohdistuvista ehdotetun direktiivin vaikutuksista, jotka ovat tulleet esiin komission käynnistämässä kuulemismenettelyssä.

17. muistuttaa erityisesti, että sidosryhmäorganisaatio Eurogas on tässä yhteydessä suhtautunut varauksella seuraavaan: i) ehdotuksen takautuvat vaikutukset nykyiseen infrastruktuuriin jo tehtyjen investointien turvallisuuteen (jälkikäteen muutettava oikeuskehys ja aikajänne) ja investoijien oikeutettuihin odotuksiin, ii) oikeudelliset (kansainvälisen oikeuden perusteella) ja poliittiset vaikeudet neuvotella uudelleen kolmansien maiden kanssa tehdyistä nykyisistä asianomaisista hallitustenvälisistä sopimuksista ilman näiden suostumusta ja iii) uhat, joita edellä esitetystä ja myös uusiin kaasuputkistoihin liittyvistä vaikeuksista saattaa aiheutua EU:n tulevalle huoltovarmuudelle.

18. ehdottaa edellä mainitun valossa ja erottamattomasti toisiinsa liittyviä yhteisvastuullisuus-, suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteita noudattaen muutoksia, jotta i) EU:n toimielimet voivat välttää tai ratkaista ongelmat, joita eräille jäsenvaltioille voi aiheutua muiden jäsenvaltioiden infrastruktuuraloiteista, jotka voivat vahvistaa määräävää asemaa tai vähentää EU:n ulkopuolisten lähteiden monipuolisuutta, kuten edellä olevassa kohdassa 10 todetaan, ii) suojataan EU:ta kokonaisuudessaan toimitusten epävarmuuden riskeiltä ja iii) huolehditaan EU:n nykyisen oikeuskehyyksen ja kansainvälisten veloitteiden noudattamisesta.

19. kehottaa komissiota varmistamaan tässä yhteydessä – ottaen huomioon direktiiviehdotuksen alueellinen laajentaminen vesialueisiin – tarvittavan yhdenmukaisuuden Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (Montego Bayn yleissopimuksen) määräysten kanssa (ja näin ollen mukauttamaan kyseistä laajentamista).

20. toteaa, että edellä esitetyn toimintatavan avulla voidaan sovittaa yhteen tarvittavat poliittiset toimet ja pääomien liikkuvuutta koskevan EU:n sisäisen ja kansainvälisen (UNCLOS, WTO, investointisuoja koskevat säännökset) lainsäädännön noudattaminen.

21. painottaa toimia, joiden avulla AK pyrkii – suorittaessaan tehtävänsä kyseisellä alalla – löytämään yhteisiä ratkaisuja esiin tuotuihin ongelmiin, ja toivoo, että muut EU:n toimielimet toteuttaisivat vastaavia toimenpiteitä, ja kehottaa niitä hyväksymään muutokset.

Bryssel 16. toukokuuta 2018.

*Euroopan alueiden komitean
puheenjohtaja*

Karl-Heinz LAMBERTZ